

سوء قصد به طلاب و روحانیت

چند صبحی است در این دیار از هر گوشه و کنار اخبار ناراحت کننده ای مبنی بر سوء قصد به طلاب و روحانیون شنیده می شود. اتفاقاتی که تا پیش از این خبری از آن نبود ولی متأسفانه روز به روز شاهد رسیدن خبر جدیدی مبنی بر سوء قصد به جان یک طلبه مجلس از گوشه و کنار این مرز و بوم هستیم. از سوء قصد به طلاب اهل سنت در منطقه گنبد کاووس گرفته تا سوء قصد به طلاب و روحانیون شیعه و ائمه جمعه و جماعات و در این اواخر نیز نماینده مجلس خبرگان و نماینده ولی فقیه.

شهادت آیت الله سلیمانی که به حق یکی از خدمتگزاران به نظام اسلامی و عالمی مجاهد و در خط مقدم جبهه تقریب مذاهب اسلامی و از اعضای شورای عالی مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی به شمار می رفت، وضایعه ای دردناک و خسارتی بزرگ برای امت اسلامی به شمار می آید از نمونه های این اتفاقات دردناک است.

به راستی در پس این ترورها و سوء قصد ها چه چیزی پنهان شده است؟ سوء قصد به کسانی که نشان دین و تبلیغ دین را داشته و لباس خدمت به اسلام را به تن داشته اند نشان از اوج عصبانیت دشمنان این مرز و بوم از این صنف مخلصان بی نشان دارد. صنفی که بدون هیچ ادعایی برای به پا نگاه داشتن پرچم دین

و اسلام در این کشور تلاش کرده و از هیچ قشری نیز توقعی نداشته و ندارند. در مظلومیت این قشر همین بس که به جرم پوشیدن لباس روحانیت و تبلیغ دین مورد تعدی و سوء قصد قرار گرفته و به حق مصداق این آیه شریفه هستند که «بأی ذنب قتلت».

روشن است که دشمنان این مرز و بوم برای برهم زدن امنیت این کشور، از هیچ تلاشی کوتاهی نکرده و چون از سوی صنف روحانیت ضربه های کاری خورده اند، در تلاشند که فضای کشور را برای این صنف نا امن کرده تا از این طریق بتوانند زهر چشمی گرفته و شاید برخی از طلاب را از فعالیتهای دینی و جهادی و پوشیدن لباس روحانیت منصرف کنند.

تلاشهای مذبحخانه برای از بین بردن دین و نشانه های دینداری در این کشور مصداق بارز کف روی آب است که به تعبیر قرآن از بین رفتنی است و خدمت گزاران به دین و به مومنین مصداق «ما ینفع الناس» هستند که به تعبیر قرآن باقی و ماندنی هستند. «وَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ». کف روی آب از بین رفتنی است و اما آنچه به مردم سود می رساند در زمین باقی خواهد ماند.^[1]

[1]. سوره رعد، آیه 17